

kunde spares derved. Selv om vi slet ikke vedtog dette Forslag, kunde de Herrer, der have en saa om Samvittighed over for Indenrigsministeriet, berolige sig, thi i Virkeligheden vil Arbejdet lattes, uden at vi vedtage denne Lov nu ved Samlingens Slutning. Ved Patentloven er Arbejdet allerede lettet, saa det forekommer mig i alt Fald lidt underligt, at det ikke er blevet nævnt med større Vægt ogsaa fra Ministerens og Ordførers Side, at vi kunne med nogen Tryghed i alt Fald se Fremtiden i Møde. Men, som jeg allerede har nævnt, de Herrer i de ministerielle Kontorer saa jo Tid til andet Arbejde. Det er os alle bekendt, at selv Folk paa de højeste Poster beklæde forskellige Embeder af mere eller mindre offentlig Natur og have forskellige Gerninger at udføre, som de ikke kunne forhindres i ved deres ministerielle Arbejder. Endogaa lige op til Ministrene, som man skulde tro, vare særlig overbeholdne, finder man dette Forhold; vi have Ministre her i Danmark, der ved Siden af deres besværlige parlamentariske Gerning og besværlige Kontorgerning kunne have andre, ganske store og for Resten ogsaa indbringende Over, og dette viser, at vi dog maa være noget varsomme over for den uhyre Overbeholdelse, der skal finde Sted, naar man selv oppe i Toppen kan finde Lejlighed til at beskæftige sig med andet end det daglige Kontorarbejde. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at der dog er stor Tilstrømning til disse Embeder. Noget andet var det, om Ministeren kom og sagde: Nu maa jeg have mere Lønning til ny Kræfter, thi jeg kan ikke saa nogen til at udføre den Gerning, men en saadan Argumentation fra den højtærede Ministers Side have vi ikke hørt, og vi vide jo da ogsaa alle, at der er rig Tilstrømning af Kræfter til de ministerielle Embeder. Ministeriet trænger ikke til højere Løn til at skaffe sig ny Kræfter for, thi det har Kræfter nok at tage af. Det er derfor ogsaa mærkeligt i Grunden, at man i saa høj Grad kunde trænge til denne Forøgelse. Jeg kan kun sige, at Folketingets Standpunkt de foregaaende Aar dog har været dette, at man med megen No saa dette Forslag hvile man mente ikke, der var Nødvendighed for at vedtage det. Nu hører jeg ganske sikkert fra den ærede Ordfører og har læst det i Betænkningen, at der er sket en væsentlig Forandring, ikke alene paa Grund af den ringe Ændring, der er foretaget ved det Ændringsforslag, der foreligger, hvorved man er gaaet ned fra en Forøgelse af 20,000 Kr. til 15,000

Kr. paa det indenrigsministerielle Budget, men ogsaa derved, at det Departement, der nu skal oprettes, i Stedet for at være et Næringsdepartement, skal være et Landbrugsdepartement. Jeg ved ikke, hvor naart Folketinget er blevet, thi hvis de Herrer tro, at Forslaget i og for sig betyder andet, eller at Departementet i og for sig koster mindre eller har en anden Stilling, fordi man giver det et andet Navn, er Folketinget kommet til et Standpunkt af Naivitet, som jeg virkelig beundrer; jeg tror, det bliver det samme, hvad enten man giver Embedet det ene eller det andet Navn. Ganske vist hører jeg, at Landbruget, som den ærede Ordfører har skrevet i Betænkningen og ogsaa sagt i Dag, er en Livsag, at det er Landets Hovederhverv og lignende, og at, da det ikke er i nogen blomstrende Tilstand, er der Grund til at indestemme det med for 15,000 Kr. ny Embedsmænd. Jeg ved ikke, om de Herrer ere af den Mening, at med for 15,000 Kr. ny Embedsmænd vilde Landbruget kunne være hjulpet. Der var nogen, der havde Haab om, at der skulde komme 2½ Million Kr. til Fordeling i Landkommunerne, men som de Herrer ville have set af Landstingsbetænkningen, er der nu kun Haab om en langt ringere Skærv. Men maaste skulle nu de 15,000 Kr., der skulle betales af Landets Borgere, være et Udvælgent for det, der skal indværes af de 2½ Million Kr., det ved jeg ikke. Den ærede Ordfører sagde med Hensyn til Arbejdskræften, at naar man saa paa Indenrigsministeriets Budget, vilde man se, i hvilken Grad dette var forøget, det var kun en ringere Sum tidligere, jeg tror, den ærede Ordfører nævnedes 900,000 Kr., jeg erindrer det ikke rigtig, medens der nu er over 4 Millioner paa Budgettet. Der skal jeg nu berolige den ærede Ordførers Samvittighed. Den ærede Ordførers Vengstelse kan ligge i, at han er et forholdsvis nyt Medlem, saa at han tror at finde nogen Begrundelse deri. Vi have vedtaget mange Love under Indenrigsministeriet, som altsaa dette Ministerium skal bringe ud i Livet, men hver Gang have vi maattet vedtage Embedsmænd for at saa disse Love igennem. Der er ingen Lov vedtaget vedrørende Indenrigsministeriet, som da har krævet noget større og betydeligere Arbejde, som dette ikke har været Tilfældet med (Indenrigsministeren [Hørring] Alverdomsunderstøttelsesloven!) Ja, saa kan jeg f. Eks. over for den ærede Minister nævne Sygekasselovent, siden han siger Alverdomsunderstøttelsen over for mig. Den ærede Minister vil vide, at han har faaet ny Embedsmænd til sine Sygekasser, og der er